

Élménybeszámoló- Görögország, Thesszaloniki

2024.06.24-2024.07.20.

Az Erasmus programról először a tanáraimtól hallottam. Elmondták, hogy ebben az évben is van lehetőség a jelentkezésre, amire először nemet mondtam. Úgy gondoltam, hogy ez nekem túl nagy falat lenne. Viszont miután elmentem és meghallgattam az előző Erasmuson részt vett diákok beszámolóit, elkezdtem más szemmel nézni a programra. Megbeszéltem a szüleimmel többször is, és végül közös megegyezéssel jelentkeztem a programra. Az utazás közeledtével folyamatosan kaptam az információkat. Részt vettem online megbeszélésen, a tarjáni centrum tájékoztatási értekezletén és pszichológiai felkészítésen is. Sokat segítettek ezek a felkészítések abban, hogy magabiztosabban álljak a kiutazáshoz. A tanárok mindenről tájékoztattak és segítettek a felkészülésben, csomagolásban. Küldtek csomagolólistát, ami segített a legfontosabb dolgok észben tartásában és bepakolásában. Utazás előtt minden szükséges intézkedést megtettem, hogy a külföldi tartózkodásom alatt mindenem meglegyen. Ebbe beletartozik a ruha, ápolási, egészségügyi termékek vásárlása. Ezen kívül lelkileg is megpróbáltam felkészülni az elkövetkezendő 1 hónapra, ami félelmetesnek tűnt először, de tudtam, hogy bármi is lesz, megoldást tudok találni a problémáimra. Mivel nem ez volt az első repülésem, így tudtam, hogy a reptéri ellenőrzések hogyan működnek. Bár így is, hogy ez nem az első alkalmam, egyszerre izgultam és alig vártam, hogy végre felszállhassunk. Az utazás jó volt és nagyon élveztem, főleg mert az ablak mellett ülhettem. A felszállásokat nem nagyon kedvelem, mert felkavarja a gyomromat, de a landolást a pilóta nagyon simán és szépen megoldotta. A landolás után egy óráig utaztunk egy busszal a szállásunkig. Ott kedvesen fogadtak minket a friss vacsorával, ami egy hosszú nap után nagyon jól esett. A szállásunk egy nagyon szép és felszerelt hotel, ahol segítőkész emberek dolgoznak. Bármikor amikor szükségem volt valamire, segítettek nekem. Az ételek itt különösek, másképpen készítik el és tálalják fel. Mindig mindent megkóstolok, mert nem tudhatom, hogy ízlik e vagy sem. Legtöbbször krumplit kaptunk hússal más-más képpen felszolgálva, de voltak napok amikor változott a menü.

A szakmai tapasztalataimat az El Greco Hotelben szereztem. A hotel folyamatos tisztán tartása és stílusa miatt nekem nagyon tetszett. Igen szigorúan vették a munkaszabályokat, amit megértek egy ilyen díszes hotelben. A munkáltatóimmal jól kijöttem. Bármikor, amikor kérdésem volt, vagy bizonytalan voltam valamiben, mindig segítséget nyújtottak nekem. Megmutattak mindent az első napokban, hogy mit hogyan kell csinálni. Amikor feladatokat adtak ki, mindig elmondták a hozzá tartozó fontos információkat. Mindig lényegre törően mondták el az újabb feladataimat. Volt amikor érdeklődtek felőlem, hogy honnan is jövök, melyik hotelben meddig maradok stb. Egy szóval nagyon kedvesek voltak és segítőkészek. Az ottlétem alatt sok mindennel találtam szembe magamat, mint például a folyamatos aktivitás fontossága. Leszedni és visszarakni az asztalokat, elvinni egy kézben egy tucatnyi tányért,

mindehhez gyorsaság és ügyesség kellett, amit ez idő alatt kitudtam tanulni. Az angol nyelvi tudásom nagyon hasznosan jött amikor az első napon beosztottak egy olyan munkára, hogy lekérjem az étkezőbe beérkező vendégek szobaszámait. Ezen kívül a munkám még az is volt, hogy felvezessem a vendégeket egy következő emeletre, ami egy feles szint a hotelben, és ott kinyissak nekik egy ajtót, ahova betudják pakolni a poggyászukat, kivenni a poggyászukat vagy esetlegesen vasalni tudnak. Ezeken kívül is adtak egyéb feladatokat is, de ezek voltak a legfőbb, mindennapos feladataim. Szabadidőmben megpróbáltam elmenni a városba és körbenézni, de kicsit nehéznek bizonyult időt szakítani rá. A munka eléggé le tudott fárasztani, amire még a nagy hőség is rátett. Nehéz volt megtervezni egy városnézést vagy szuvenir vásárlást, de így is elég sok mindent bejártam az 1 hónap alatt. Személy szerint én nagyon örülök, hogy meggondoltam magamat és mégis jelentkeztem a programra. Olyan emlékeket szereztem itt, amelyeket nem tudnám semmi mással pótolni. Annyira jól éreztem magamat ott, hogy kicsit fájt, hogy ott kellett hagynom azt a várost. De közben honvágyat is éreztem az utolsó hetekben. Az, hogy ez az egyszeri lehetőség adódott, hogy kijöjjek egy ilyen csodás helyre, számomra mindig felejthetetlen lesz.

Horváth Laura

Nógrád Vármegyei SZC Mikszáth Kálmán Technikum és Szakképző Iskola